

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 חביב אדם

חביבין ישראל - הנשמות, שנקראו בנים - עלו במחשבה. דיבור לבוש הנפרד, מחשבה לבוש המאוחד. חביב אדם . נפש השכלית. ישנם ד' סוגי שמות: שם העצם, שם התואר, שם --הפעולה ושם הכינוי Beloved are Israel – the souls, who are called "sons" – [they] arose in [Divine] thought. Speech is a separate garment; thought is a unified garment. Beloved is man – the intellectual soul. There are four types of names:	
(א)	
"Beloved is man who was created in the image; an extra love is made known to him that he was created in the image—as it is said: 'For in the image of Elokim He made man' (Genesis 9:6)."	חביב אדם שנקרא בצלם, חכה יתרה נודעת לו" שנקרא בצלם, שנקמר כי בצלם אלקים עשה .(את האדם) (בראשית ט, ו
"Beloved are Israel who are called sons to the Omnipresent; an extra love is made known to them that they are called sons to the Omnipresent—as it is said: 'You are children to Hashem your G-d' (Deuteronomy 14:1)."	חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, חכה" יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנקמר בנים אתם לה' אלקיכם" (דברים י"ד, א).
Behold, from the length of his language, it is understood that "Beloved is man" and "Beloved are Israel" are two distinct matters.	הנה מאריכות לשונו מובן ד"חביב אדם" ו"חביבין ישראל" הם שני ענינים
And we must understand: what are these two matters, and their order, that "Beloved is man" comes before "Beloved are Israel"?	וצריך להבין מהו שני ענינים אלו וסדרן, "ד"חביב אדם" הוא קודם ל"חביבין ישראל"
Behold, his saying "Beloved are Israel" refers to the Divine soul, for the souls are the ones called "sons to the Omnipresent."	והנה אמרו "חביבין ישראל" קאי על הנפש האלקית, שהנשמות הן שנקראים בנים למקום
Just as the son is drawn from the mind of the father, so is the soul of every Jew drawn from His thought, may He be blessed.	דכמו הבן נמשך ממח האב, כך נשמת כל איש ישראל נמשכת ממחשבתו יתברך
For He is wise but not with a knowable wisdom (Zohar and Tanya), and as it is said: "Israel arose in thought" (Bereishit Rabbah 1:4).	דאיהו חכים ולא בחכמה ידיעה, וכמאמר ("ישראל עלו במחשבה" (בראשית רבה א, ד
This is the level of Chochmah, for thought is a garment to Chochmah.	שזהו בחינת חכמה, דמחשבה היא לבוש אל החכמה

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, ש"ת/ 1940 חביב אדם

And it is known that the garment of thought is a unified garment.	יָדוּעַ דְּלבוּשׁ הַמַּחְשְׁבָה הוּא לְבוּשׁ הַמְאֻחָד
This is the general distinction between thought and speech: that the garment of speech is a separate garment, and the garment of thought is a unified garment.	שָׁזָהוּ הַהִפְרָשׁ הַכָּלְלִי בֵּין מַחְשְׁבָה לְדִבּוּר, דְּלבוּשׁ הַדִּבּוּר הוּא לְבוּשׁ הַנִּפְרָד, וּלְבוּשׁ הַמַּחְשְׁבָה הוּא לְבוּשׁ הַמְאֻחָד
For this is the essential nature of their being: speech is separate, and thought unites with the matter it clothes.	דָּכָר הוּא טִבֵּעַ מֵהוּתָם – דִּבּוּר הוּא נִפְרָד, וּמַחְשְׁבָה מְתַאֲחֶדֶת עִם הַדָּבָר שֶׁהִיא לוֹבֶשֶׁת אוֹתוֹ.
And thought is a garment for Chochmah.	וּמַחְשְׁבָה הִיא לְבוּשׁ אֶל הַחֻכְמָה
And since the garment of thought is a unified garment, sometimes the matter that thought clothes and surrounds is called by the name of the thought.	וְלִהְיוֹת הַלְבוּשׁ דִּמַּחְשְׁבָה הוּא לְבוּשׁ הַמְאֻחָד, הִנֵּה לְפַעֲמִים הַדָּבָר אֲשֶׁר מַחְשְׁבָה לוֹבֶשֶׁתוֹ וּמְקִיפוֹ נִקְרָא עַל שֵׁם הַמַּחְשְׁבָה
So too is it with thought that clothes Chochmah—it is called by the name of the garment, as is said: “Thought and its stream shall never be separated” (Zohar I:19a), for “stream” is Binah.	אֲשֶׁר כֵּן הוּא גַם בַּמַּחְשְׁבָה הַלּוֹבֶשֶׁת אֶת הַחֻכְמָה, שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם הַלְבוּשׁ, כְּמֵאֲמַר "מַחְשְׁבָה וְיֹבֵלָא לֹא אֶתְפְּרִשׁ לְעַלְמִין" (זֹהַר ח"א י"ט א), דְּיֹבֵלָא הוּא בִּינָה
And thought is Chochmah, which is called “Chochmah” by the name of the garment, which is thought.	וּמַחְשְׁבָה הִיא חֻכְמָה, שֶׁנִּקְרָאת הַחֻכְמָה עַל שֵׁם הַלְבוּשׁ שֶׁהוּא מַחְשְׁבָה
And this is: “Yisrael arose in thought”—the level of Chochmah.	זֶה [ו] "יִשְׂרָאֵל עָלוּ בַּמַּחְשְׁבָה" – בְּחִינַת חֻכְמָה
And they are sons to the Omnipresent.	וְהֵם בְּנִים לְמִקּוֹם
If so, what is meant by “Beloved is man who was created in the image”? It does not refer to the Divine soul,	וְאִם כֵּן, מֶה שְׂאוּמֵר "חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם" – לֹא קָאִי עַל הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
for regarding that he says afterward: “Beloved are Israel.”	"שֶׁהָרִי עַל זֶה אוֹמֵר אַחֵר כֵּן: "חָבִיבִין יִשְׂרָאֵל
Rather, his statement “Beloved is man” refers to the rational soul.	אֲלֹא אָמְרוּ "חָבִיב אָדָם" קָאִי עַל נֶפֶשׁ הַשְּׂכֵלִית
That is: the rational soul is what is called “man.”	"וְהִינוּ, דְּנֶפֶשׁ הַשְּׂכֵלִית נִקְרָאת בְּשֵׁם "אָדָם
And behold, among names there are four types of names:	וְהִנֵּה, בְּשֵׁמוֹת יֵשׁ אַרְבָּעָה מִיְּבֵי שְׁמוֹת
They are: the essential name, the descriptive name, the action name, and the figurative name—which is the metaphorical name.	וְהֵם: שֵׁם הָעֵצָם, שֵׁם הַתֹּאֵר, שֵׁם הַפְּעֻלָּה, וְשֵׁם הַכְּנוּי, שֶׁהוּא שֵׁם הַמַּשְׁאֵל
The essential name is that which the essence of the thing is called by the name by which it is commonly referred to.	דְּשֵׁם הָעֵצָם – הוּא מֶה שֶׁעֵצָם הַדָּבָר נִקְרָא בְּשֵׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ אוֹתוֹ

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 תביב אדם

A descriptive name is that which describes the essence of the thing, and it is divided into several different categories, according to the qualities of the essence: appearance, smell, taste, sound, quantity (such as large or small), strength or weakness, visibility or concealment, and similar descriptive matters.	שם התאר – הוא מה שמתאר את עצם הדבר, ומתחלק לכמה ענינים שונים
The action name refers to what the thing does.	לפי מהותו של העצם – במראה, ריח, וטעם, קול, כמות – גדול וקטן, או חזק וחלישות, גלוי או הסתר, והדומה בעניני התאר.
The figurative name is what is borrowed from the essential name to describe something else that is analogous to it.	ושם הפעלה – מה שפועל הדבר שהוא
For example: the word "stone" has all four types of names.	ושם הכניי – הוא מה שהשאל משם העצם. הלצה לענין הדומה לו
The word "stone" itself is the essential name.	וכמו בשם "אבן" – שיש בו ארבעה מיני שמות אלו.
The descriptive name refers to its size—large or small.	דשם "אבן" – הוא שם העצם
The action name applies if the stone is simple or precious, and what its property is—such as a gemstone of charm, success, or reversal.	ושם התאר – הוא בכמות: גדול או קטן
It also has a figurative name, as a borrowed term for something unrelated in essence or value.	ושם הפעלה – אם [האבן] פשוטה או אבן טובה, ומה היא סגולתה: שיש אבני חן, אבני ההצלחה וההפכה
For example: "a heart of stone"—in the heart, the word "stone" is a metaphor for dullness.	ויש בו גם שם הכניי, שהוא משאל ממנו לדבר שהוא שלא ממהותו וערכו כלל
For the essential quality of stone is that it is hard and heavy; and therefore, when describing the dullness of the heart, one uses the metaphor "stone."	וכמו "לב האבן" – שבבלב, הנה שם "אבן" הוא שם משאל לענין הטמטום
And so it is in all four categories: inanimate, growing, living, and speaking—each of them includes these four types of names.	דהאבן – עצם מהותו שהוא חזק וכבד, ועל כן קשבה לתאר ענין הטמטום בלב – מתארו "בתאר דשם "אבן"
שם אדם שם העצם לשכל, איש - שם עצם למדות. גבר תגבורת השכל והמדות, אנוש חלישות השכל והמדות. במין המדבר המדות הן ע"פ השכל, בבעלי חיים המדות טבעיות	
The name "אדם" (Adam) is the essential name for the intellect.	
"איש" (Ish) is an essential name for the emotions (middos).	
"גבר" (Gever) refers to the overpowering or strengthening of the intellect and emotions.	
"אנוש" (Enosh) denotes weakness of intellect and emotions.	

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, ש"ת/ 1940 תביב אדם

In the human species (the <i>medaber</i>, “speaker”), the emotions are guided according to the intellect. In animals, the emotions are natural (instinctive).	
(ב)	
And behold, it is stated in the Zohar that the species called “the speaker” (<i>min ha-medaber</i>) is referred to by four names: Adam, Ish, Gever, Enosh.	והנה איתא בזוהר דבארבעה שמות נקרא מין המדבר – אדם, איש, גבר, אנוש.
Adam is above them all, and Enosh is below them all.	דאדם הוא למעלה מכלם, ואנוש למטה מכלם.
And with this we understand that the angels who protested the creation of man said, “What is Enosh that You should remember him?” (Psalms 8:5), and they called him by the name Enosh to indicate the smallness and lowliness of his essence,	ובזה יובן דהמלאכים שקטרגו על בריאת האדם אמרו "מה אנוש כי תזכרנו" (תהלים ח, ה), וקראוהו בשם "אנוש" להורות על הקטן ושפלות המהות.
for the name Enosh denotes weakness—just as it is written “deceitful is the heart above all and it is Enosh” (Jeremiah 17:9), for the interpretation of Enosh is: frail.	כי שם "אנוש" מורה על החלישות, וכמו שכתוב "עקב הלב מכל ואנוש הוא" (ירמיה י"ז, ט), דפירוש "אנוש" – חלוש.
And although it is written, “And the son of Adam, that You should visit him” (Psalms 8:5), they also used the term “Adam” in derision and lowliness—	והגם דכתיב "ובן אדם כי תפקדנו" (תהלים ח, ה), הרי מזכירים גם שם "אדם" בזלזול ושפלות.
nevertheless, the name Enosh is not the same as the name Adam.	"ובכלל זה אינו דומה השם "אנוש" לשם "אדם",
For the name Adam is a name of greatness, and the name Enosh is a name of lowliness.	דשם "אדם" הוא שם המעלה, ושם "אנוש" הוא שם השפלות.
And that which is written, “And the son of man, that You should visit him,” is as explained in Tosafos on the sugya beginning “Kohanim” in Avodah Zarah 3a, that there is a distinction between “Adam” and “Ben Adam” or “Bnei Adam.”	ומה שכתוב "ובן אדם כי תפקדנו" – הוא כדמפרש בתוספות דבור המתחיל "כהנים", בעבודה זרה דף ג' עמוד א.
“Adam” is a name of greatness, and it is a name that refers specifically to Israel, as it is written: “You are called Adam” (Yechezkel 34:31).	ש"אדם" הוא שם המעלה, והוא שם ישראל, וכמו שכתוב "אדם אתם" (יחזקאל ל"ד, ל"א) – אתם קרויים אדם.
Whereas “Ben Adam” refers to the sons of the first man, and the term “Bnei Adam” includes the entire human species.	"בן אדם" – הכונה לבני אדם הראשון, דבשם "בני אדם" נכלל כל מין המדבר.

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 תביב אדם

And in a more specific way: among the four names by which the human species is referred to—Adam, Ish, Gever, Enosh—there are two categories: essential names and descriptive names.	ובדרך פרט, הנה בארבעה שמות שבהם נקרא מין המדבר – אדם, איש, גבר, אנוש – יש שני פלגות: שם העצם ושם התאר.
Of these four names, Adam and Ish are essential names; and Gever and Enosh are descriptive names.	ובארבעה שמות אלו – "אדם", "איש", "גבר", "אנוש" – הנה שני השמות "אדם", "איש" הם שמות עצמיים, ושני השמות "גבר", "אנוש" הם שמות תאר.
The name "Adam" is the essential name for the intellect (seichel), and the name "Ish" is the essential name for the emotions (middos).	דשם "אדם" הוא שם העצם לשכל, ושם "איש" הוא שם העצם אל המדות.
And behold, the emotions are based upon the intellect.	והנה המדות הן על פי השכל.
And emotions that are based on the intellect are human emotions—they are of the quality of the <i>medaber</i> (the speaking species).	ומדות שעל פי השכל – הן מדות אנושיות שהן ממעלת המדבר.
For this is the advantage that emotions in the <i>medaber</i> have over the emotions of animals.	דזהו היתרון שיש במדות המדבר על המדות דבעלי החיים.
Animals also possess emotions. In fact, animals have emotions as an essential part of their very being: the eagle is compassionate, and the raven is cruel.	דבעלי חיים הם גם כן בעלי מדות, ואדרבא הבעלי חיים הם בעלי מדות בעצם מהותם – הנשר רחמני, והעורב אכזרי.
However, the emotions of animals are natural emotions.	אבל עם זה, הנה מדות הבעלי חיים – הן מדות טבעיים.
And they have intellect as well. However, not only is their intellect tied to their emotions and nature—	ויש להם שכל גם כן. אבל, לבד מזה שהשכל – הוא בהשכיחות למדותיהם וטבעם
additionally, their intellect is only a practical awareness acquired through natural things.	הנה לבד זאת – הרי שכלם הוא דעת הנקנית על ידי הענינים הטבעיים.
As it is written: "An ox knows its owner and a donkey its master's trough" (Isaiah 1:3),	וכמו שכתוב: "ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו", (וישעיהו א, ג)
their knowledge and recognition are only through natural things, for they are purely instinctual.	הרי שידעיתם והכרתם – היא רק על ידי הענינים הטבעיים, להיותם רק טבעיים.
But the emotions of the human species (the <i>medaber</i>) are intellectual.	ומדות של מין המדבר – הן על פי השכל.
That is, it is impossible to have intellect without emotions that are shaped by intellect,	והינו – שאי אפשר להיות שכל בלי מדות שעל פי שכל.
and it is likewise impossible to have intellect-guided emotions without intellect.	ואי אפשר להיות מדות שעל פי השכל בלי שכל.

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 חביב אדם

If so, what is the difference between the name "Adam" and the name "Ish"?	"אם כן, מה ההבדל בין שם "אדם" לשם "איש"?
For "Adam" is the essential name for the intellect, and "Ish" is the essential name for the emotions,	דשם "אדם" הוא שם העצם אל השכל, ושם "איש" הוא שם העצם אל המדות
and both intellect and emotion are attributes of the <i>medaber</i> (human speaker).	מאחר ששניהם – כאחד, שכל ומדות – הם ממעלת המדבר
However, the explanation is as follows: it is true that intellect and emotion are inseparable,	אך הענין הוא – דהן אמת ששכל ומדות – אי אפשר לזה בלא זה
yet they are two distinct essences within the level of the <i>medaber</i> .	אבל עם זה, הנה הם שני מהותים נבדלים במעלת המדבר
they are beings of intellect and beings of emotion.	והם בעלי שכל ובעלי המדות
And the two names "Gever" and "Enosh" are only descriptive names, which describe the essence of the names "Adam" and "Ish."	ושני השמות "גבר" ו"אנוש" – הם רק שמות התאר, המתארים את מהותי השמות "אדם" ו"איש"
That is, they measure the <i>quality and quantity</i> of those attributes:	והינו – שהם המודדים את כמות איכותם
"Gever" indicates the dominance or strength of the intellect and the emotions,	ד"גבר" מורה על תגברת השכל והמדות
while "Enosh" indicates weakness of the intellect and the emotions.	ו"אנוש" מורה על חלישות השכל והמדות
And this is [the meaning of the phrase]: "Beloved is Adam"—this refers to the rational soul.	וזהו "חביב אדם" – שקאי על הנפש השכלית
שאלה: מדוע מקדים חביב אדם - נפש השכלית, לחביבין ישראל נפה"א נפה"ב. עיקרה מדות, נפה"א - שכלית בעצם מהותה. נפש השכלית - שכלית בעיני טבעיים, ולכן היא ממוצעת ביניהם, כדי שנפה"א תוכל לברר כח המתאווה דנפה"ב לתומ"צ Question: Why is "Beloved is man"—referring to the rational soul—mentioned before "Beloved are Israel"—referring to the Divine soul and the animal soul? The essence of the animal soul (nefesh habehamis) is emotions. The Divine soul (nefesh haElohis) is intellectual in its essential nature. The rational soul (nefesh hasichlis) is intellectual, but only regarding natural matters. Therefore, it is intermediate between them— so that the Divine soul can refine the desiring force of the animal soul, to bring it toward fulfilling Torah and mitzvos.	
(ג)	

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 חביב אדם

Now, according to this—that “Beloved is man” refers to the <i>rational soul</i> , and “Beloved are Israel” refers to the <i>Divine soul</i> —why is “Beloved is man” placed before “Beloved are Israel”?	אָמנם לפי זה – ד"חביב אדם" קאי על נפש השכלית, ו"חביבין ישראל" קאי על נפש האלקית – הנה למה מקדים "חביב אדם" ל"חביבין ישראל"?
However, the idea is this: behold it is written (Isaiah 57:16), “And souls I have made”—these are two souls: the <i>animal soul</i> and the <i>Divine soul</i> ,	אך הענין הוא – דהנה כתיב "ונשמות אני עשיתי" (ישעיה נ"ז, ט"ז) – שהן שתי נפשות: הנפש הבהמית והנפש האלקית
which are opposites in their very essence.	שהן הפכים בעצם מהותם
The <i>Divine soul</i> —its core is intellect, and although it also has emotions, it is intellectual in its essential nature.	שהנפש האלקית – עקרו שכל, והגם שיש בה מדות גם כן – אבל היא שכלית בעצם מהותה
For the emotions are the completion of the intellect.	דהמדות – הן שלמות השכל
That is, this is not the perfection of the intellect itself, but this completion within the intellect is achieved through the emotions that are within the intellect.	והינו – דאין זה שלמות המוחין, דשלמות זו במוחין – נעשית על ידי המדות שבמוחין
And the nature of the emotions is that they complete and confirm the intellect—	וענין המדות – הוא מה שהן משלימות ומאמתות את המוחין
as in the expression: “There is no wise one like the one with experience” (see Job 12:12), for his wisdom sustained him to actually improve his character traits and conduct.	כמאמר: "ואין חכם כבעל הנסיון" (על פי איוב י"ב, י"ב), דחכמתו עמדה לו לתקן דבר בפעל – בהטבת מדותיו והנהגותיו
Thus, the Divine soul is intellectual in essence.	והנפש האלקית – היא שכלית בעצם מהותה
But the <i>animal soul</i> —its essence is emotions,	והנפש הבהמית – הנה עקרו מדות
and although it also possesses intellect, that intellect is only in relation to its emotions.	והגם שיש בה שכל גם כן – הינו, שלבד השכל, השנייה אל המדות, יש בה שכל גם כן
But this intellect too is only in relation to the emotions.	אבל גם שכל זה – הוא רק בהשיכות אל המדות
And its purpose is to understand what is good for it, and to rationalize and be clever in how to obtain that thing,	והוא – להבין מה שטוב לו, ולהשכיל ולהתחכם, איך להשיג את הדבר ההוא
and to devise strategies to increase wealth, riches, greatness, and honor, and the like.	ולהמציא תחבולות להרבות הון ועשר וגדלה וכבוד וכחאי גונא
And likewise, to justify himself with all kinds of claims in order to argue in his own favor—	וכן להצדיק את עצמו בכמה מיני טענות – להפך, בזכות עצמו
not according to Torah, but simply to use arguments to exonerate himself.	ולא על פי התורה, כי אם לטען בכל הטענות לזכות את עצמו

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 תביב אדם

And its emotions are very strong and intense—what it desires, it desires with great force, and what it does not want, it repels with force.	ומדותיה – הן חזקות ותקיפות ביותר: מה שהיא רוצה – רוצה בתקף גדול, ומה שאינה רוצה – אינה רוצה בתקף.
That which the animal soul wants—it wants very strongly, and that which it does not want—it does not want with force.	דאס וואס הנפש הבהמית ורוצה – רוצה היא זייער שטארק, ודאס וואס היא לא רוצה – לא רוצה היא בתוקף.
And this is because the animal soul in its very essence is a desiring force, a ko'ach fun glust'n (a force of craving).	והוא לפי שהנפש הבהמית בעצם מהותה – היא כח המתאווה, א כח פון גלוסטן.
And since it is from the lower levels of Nogah, its power is clothed in coarseness,	ולהיותו ממדרגות התחתונות דנוגה – הנה הכח שלו מלבש בעביות.
and therefore its desire and will is only for the needs of the body, and it is very invested in this.	ומשום זה – הנה חפצו ורצונו הוא רק בצרכי גופו, ומשקע בזה במאד.
And when the evil inclination clothes itself in the desiring force of the animal soul,	וכשהיצר הרע מלביש את הכח המתאווה של – הנפש הבהמית.
then, may God have mercy, it descends from fall to fall, becoming entirely material,	הנה אז – רחמנא לצלן – יורד מדחי אל דחי, ונעשה חמרי לגמרי.
and it has no grasp or pull toward anything intellectual.	ואין לו שום משג ומשיכה אל ענין שכלי.
Now, since the supernal intent is that the animal soul be refined and purified—	ולהיות שהכונה העליונה היא – שהנפש הבהמית יתברר ויזדכך.
meaning: that the desiring force of the animal soul be used for Divine service—	והינו: שהכח המתאווה שבנפש הבהמית – ישתמש בו לעבודת ה'.
in Torah study, mitzvah performance, and service of the heart in prayer—	בלימוד התורה, בקיום המצוות, ובעבודה שבלב – בתפלה.
<i>Glust'n</i> to learn, <i>glust'n</i> to do a mitzvah, and to daven with vitality.	גלוסטן צו לערנען, גלוסטן טון א מצוה, אין דאווענען מיט א חיותי.
This refinement and purification will come through the Divine soul.	והברור והזכוה – יהיה על ידי הנפש האלקית.
Now, since the Divine soul and the animal soul are opposites,	והנפש האלקית והנפש הבהמית – הפכים זה מזה.
it is necessary that there be an intermediary between them,	בהכרח – שיהיה ממצע ביניהם.
and the intermediary between them is the rational soul (<i>nefesh hasichlis</i>).	והממצע ביניהם – הוא נפש השכלית.
And although the rational soul is also from Nogah, it is from the higher levels of Nogah,	ועם היות שנופש השכלית – היא גם כן מנוגה, אבל היא ממדרגות עליונות דנוגה.
for it is intellect.	שהרי היא שכל.

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 חביב אדם

And although its intellect is concerned with natural matters—	וְהָגֵם שֶׁהַשָּׂכֶל שֶׁלָּהּ – בְּעֵצָם, הוּא בְּעִנְיָנִים הַטְּבְּעִיִּים
like understanding the entire composition of a thing, all its parts, and its nature—	וְכִמּוֹ: לְדַעַת בְּכָל מִצְיָאוֹת דְּבָר – הַהֲרֻכָּה שָׁלוּ, כָּל חֲלָקֶיּוֹ, וְטַבְּעוֹ
That is: its entire intellect is in the existence of a thing—not in its absence.	וְהִינוּ: דְּכָלְלוֹת הַשָּׂכֶל – הוּא בִּישׁוֹת הַדְּבָר, לֹא בְּהַעֲדָרוֹ
Not in what something is not, but in what something is—in its being.	נִיט אֵין וּוְאֵס עַר נִיט פֶּאֲרָאן, נֹר אֵין וּוְאֵס עַר פֶּאֲרָאן פֹּון דְּעַר זֶאך
Nevertheless, since it is intellect and natural, it stands between the Divine and animal souls.	אֲמָנָם, לְהִיּוֹתוֹ שָׂכֶל וְטַבְּעִי – הִנֵּה בְּזֶה הוּא מִמְצֵעַ בֵּין הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֵקִית לְהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית
אופן פעולת נפה"ש כממוצעת בין נפה"א ונפה"ב. כשנפה"א שמעולם התיקון, מזככת ע"י נפש השכלית את נפה"ב שמעולם התהו, מקבלת אורות מרובים דתהו בכלים מרובים דתיקון, ונעשית מהלך. תחלת העבודה – ע"י נפש השכלית, ולכן כתוב חביב אדם לפני חביבין ישראל The manner in which the rational soul acts as an intermediary between the Divine soul and the animal soul: When the Divine soul, which originates from the World of Tikkun (order), refines—through the rational soul—the animal soul, which comes from the World of Tohu (chaos), then it receives abundant lights of Tohu into the numerous vessels of Tikkun, and the person becomes a "mehalech" (one who progresses upward). The beginning of the spiritual work takes place through the rational soul. Therefore, it is written “Beloved is man” (referring to the rational soul) before “Beloved are Israel” (referring to the Divine soul).	
(ד)	
And behold, through the intermediary of the rational soul, the Divine soul explains and clarifies to the animal soul the concept of Divine hatred (i.e., hatred of evil).	וְהִנֵּה עַל יְדֵי אֲמֻצָּעוֹת שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הַשָּׂכֵלִית, הִנֵּה הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֵקִית מְבַאֵר וּמְסַבֵּיר לְהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית הַשְּׂנֵאָה אֱלֵקִית
For the rational soul, being natural, has closeness to the animal soul.	דְּהִנֵּה הַנֶּפֶשׁ הַשָּׂכֵלִית – לְהִיּוֹתָהּ טַבְּעִית – יֵשׁ לָּהּ קְרוֹב לְהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית
And the animal soul, though it is connected to the evil inclination,	וְנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית – עִם הִיּוֹתָהּ מְקֻשָּׁרָת עִם הַיֵּצֶר – הָרָע
nevertheless, the rational soul acts upon it to separate it from the evil inclination	מְכַל מְקוֹם, הִנֵּה הַנֶּפֶשׁ הַשָּׂכֵלִית פּוֹעֶלֶת בָּהּ לְהַפְרִידָהּ מִהַיֵּצֶר הָרָע
and implants within it intellectual comprehension.	וְקוֹלָשֶׁת הַבְּנֵה שָׂכֵלִית

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 תביב אדם

And the rational soul, being intellect—even though it is natural intellect—	והנפש השכלית – להיותה שכל, הגם שהוא – שכל טבעי
nonetheless, since the general nature of intellect is to be drawn toward what is above it,	אמנם, להיות דכללות ענין השכל – הוא להיות – נמשך למה שלמעלה ממנו
therefore, in this itself, the rational soul is a vessel to receive some comprehension from the intellect and emotions of the Divine soul.	הנה בזה עצמו הנפש השכלית היא כלי לקבל איזה השכלה מהשכל ומדות דנפש האלקית
And this comprehension, the rational soul then explains and clarifies to the animal soul.	והשכלה זו עצמה, הנפש השכלית מבארה ומסבירה להנפש הבהמית
Through this, the animal soul is drawn closer to the general idea of intellect.	שעל ידי זה, הנה נתקרב הנפש הבהמית לכללות ענין השכל
And the rational soul becomes refined—to understand and grasp Divine hatred.	והנפש השכלית מזדככת להבין ולהשיג שנאה אלקית
And from time to time, the animal soul is more clarified and refined, and the rational soul is elevated.	ומזמן לזמן, מתברר ומזדכך הנפש הבהמית, ומתעלה הנפש השכלית
And through them and by them, the Divine soul becomes a “mehalech” (one who ascends in levels).	ובדם ועל ידם, נעשה הנפש האלקית בבחינת מהלך
That is: through this labor of refinement and purification of the animal soul and elevation of the rational soul,	והינו – שעל ידי עבודה זו – בברור וזכוה הנפש, הבהמית ועלוי נפש השכלית
the ascent of the Divine soul is achieved.	נעשה העליה של הנפש האלקית
For the descent is for the sake of ascent.	שהירידה – היא צרך עליה
This ascent comes through this specific labor.	הנה עליה זו – נעשית על ידי עבודה זו
And the reason is because the root of the animal soul is from Tohu, which preceded Tikkun.	וטעם הדבר – הוא, דשרש הנפש הבהמית – הוא מן התהו, שקדם אל התקון
As our Sages, of blessed memory, said: “Like the creation of the world: first darkness, then light.” (Bereishis Rabbah 3:1)	דהנה אמרו רבותינו ז"ל: "כבריתו של עולם – ברישא חשוכא והדר נהורא" (בראשית רבה ג', א')
Darkness and light are Tohu and Tikkun. For Tohu is darkness and Tikkun is light.	חשוכא ונהורא הם תהו ותיקון, דתהו הוא חשך, ותיקון הוא אור
And the general difference between Tohu and Tikkun is: in Tohu there is abundance of light and lack of vessels, whereas in Tikkun there is less light and abundance of vessels.	וכללות ההפרש בין תהו ותיקון – הוא שבתהו הוא רבוי אור ומעט כלים, ובתיקון – מעט אור ורבוי הכלים

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, ש"ת/ 1940 חביב אדם

And the matter of abundance of light in Tohu and diminished light in Tikkun is not merely that it is the same light, more in Tohu and less in Tikkun,	וענין רבוי האור דתהו ומעוט האור דתקון, אין זה שהוא אותו האור רק שבתהו הוא ברבוי, ובתקון הוא במעוט
but rather that the light is of a completely different nature.	.כי אם ששהאור – הוא באופן אחר לגמרי
The lights of Tohu were exceedingly exalted beyond comparison to the lights of Tikkun.	ואורות דתהו – היו אורות נעלים שבאין ערוך .[כלל]לאורות דתקון
Like the difference between the light created on the first day through which Adam saw from one end of the world to the other (Bereshis Rabbah 11:2),	ועל דרך ההפך בין אור שנברא ביום ראשון – שאדם הראשון מביט בו מסוף העולם עד סופו ,('בראשית רבה י"א, ב
in both the concealed and revealed worlds—compared to the sunlight we have today, which man sees only a mil or so.	בשני העולמות – דעלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא, לאור השמש דעכשו – שהאדם רואה בו מיל או יותר
And the ultimate intent is to draw down the lights of Tohu into vessels of Tikkun.	ותכלית הפונה – היא המשכת אורות דתהו .בכלי דתקון
This is accomplished through the service of Torah study, mitzvah observance, and prayer with the heart,	שזהו על ידי העבודה – בלמוד התורה, ובקיום המצוות, ועבודה שבלב
in which the Divine soul engages below and refines and purifies the animal soul—	שהנפש האלקית עוסקת בזה למטה, ומברר – ומזכך את הנפש הבהמית
by means of the intermediary of the rational soul.	על ידי אמצעית נפש השכלית
The animal soul comes from Tohu, though it fell through the shattering and descent, its root is still from Tohu.	והנפש הבהמית – שבאה מן התהו, רק שנפלה .בדרך שבירה ונפילה, אבל שרשה מן התהו
And the Divine soul, although it is a literal part of G-d above, is from the side of Tikkun.	והנפש האלקית, עם היותה חלק אלקה ממעל .ממש, הנה היא מבחינת התקון
And when the Divine soul refines and purifies the animal soul,	וכשהנפש האלקית מברר ומזכך את הנפש ,הבהמית
this is the drawing of lights of Tohu into vessels of Tikkun,	,הנה זהו הבאת אורות דתהו בכלי דתקון
and it occurs by means of the intermediary of the rational soul.	שזהו על ידי אמצעית נפש השכלית
And this is the meaning of "Beloved is man who was created in the image," referring to the rational soul.	וזוהו "חביב אדם שנברא בצלם" – שהוא נפש השכלית
For although the primary thing is "Beloved are Israel"—the Divine soul—	דעם שהעקר הוא "חביבין ישראל" – שהוא ,הנפש האלקית
the beginning is "Beloved is man," because the beginning of service is through the rational soul.	אבל ההתחלה היא "חביב אדם", להיות .שהתחלת העבודה – היא על ידי נפש השכלית

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, שי"ת/ 1940 תביב אדם

And afterward, "Beloved are Israel," referring to the Divine soul—	ואחר כך "חביבין ישראל", שְׁקָאֵי עַל הַנְּפֹשׁ הָאֱלֹקִית.
through this service, there is great elevation in the Divine soul,	שְׁעַל יְדֵי עֲבוּדָה זוּ – נַעֲשִׂית עֲלֶיהָ גְדוּלָה בְּנִפְשׁ הָאֱלֹקִית,
and the essential lights of Tohu, which are higher than vessels, are drawn into the abundant vessels of Tikkun.	שְׁמֵאִיר בָּהּ וְנִמְשָׁכִים הָאוֹרוֹת עֲצָמִים דְּתוֹהוּ, שְׁלִמְעֵלָה מִהַכְּלִים, בְּכָלִים הַמְרִבִּים דְּתִקּוּן.
Therefore, through this service, the soul becomes a "mehalech" (one who progresses) without limit.	וְלָכֵן, הִנֵּה עַל יְדֵי עֲבוּדָה זוּ – נַעֲשִׂית הַנְּשָׁמָה בְּבַחֲמִינַת מְהֵלֵךְ בְּלִי גְבוּל.

[NOTE: 🧠 Summary:

This maamar explores the inner dynamics between the three souls within man:

- The **animal soul** (*nefesh habehamis*), rooted in the spiritual world of **Tohu**, is inherently passionate, driven by strong desires, and clothed in coarse materiality. Despite its descent through the shattering (*shevirah*) of vessels, its **origin is lofty**.
- The **Divine soul** (*nefesh Elohis*) is pure intellect and light, a **direct part of G-d above**, and is associated with the ordered world of **Tikkun**, where vessels are abundant but light is measured.
- The **rational soul** (*nefesh hasichlis*) acts as the **bridge** between the two. Though its intellect is natural, it is inherently drawn toward what is higher than itself and thus becomes a **conduit** for transmitting Divine awareness from the *nefesh Elohis* to the *nefesh habehamis*.

Through **this triad**, the Divine soul is able to refine the animal soul—not by suppressing its desires, but by redirecting them: the *ko'ach hamis'aveh* (force of craving) becomes a **craving for holiness**—to learn Torah, to do mitzvos, to daven with vitality.

The refinement of the animal soul channels the **powerful lights of Tohu** into the **structured vessels of Tikkun**, leading to an immense spiritual elevation. This is the secret behind the phrase:

"**Beloved is man** who was created in the image" — referring to the *nefesh hasichlis*, which comes before "**Beloved are Israel**" — referring to the *nefesh Elohis*, because the **beginning of all Divine service** begins with the rational soul.

Ultimately, this leads to the soul becoming a "**mehalech**" — one who ascends **infinitely**, without limits.

🔑 Practical Takeaway:

Friediker Rebbe

Lag B'Omer

בס"ד*, ל"ג בעומר, ש"ת/ 1940 תביב אדם

Your **rational mind**—even when it is grounded in nature—is not a neutral tool. It can and **must be harnessed** as the bridge between your **G-dly aspirations** and your **earthly impulses**.

When a person begins to **understand**—intellectually—why Torah and mitzvos matter, and uses reason to reflect on the **emptiness of material indulgence**, they begin to shift the momentum of their inner animal. The key is not to destroy the passion of the animal soul, but to **retrain its desires**.

Use your mind, especially your natural mind, to **interpret** your G-dly purpose to your inner self. Speak to your instincts in their own language. Then even your coarsest traits can become vehicles for Divine light.

Chassidic Story: The Rebbe Rayatz and the Awakened Shoemaker

During his early leadership in the 1920s, the Previous Rebbe, **Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn**, risked his life to strengthen Jewish life under Soviet oppression. In one small Russian town, he met an old Chassid who worked as a shoemaker. The man had once been a fiery student in Tomchei Temimim but had fallen spiritually over the years.

The Rebbe spoke to him not about fire or fear—but **reason**. He explained, gently and rationally, how the **animal soul craves** only that which it is fed—and that **the same fire** this man once felt for Torah could return **if only he would explain it to himself again**.

The shoemaker listened. He wept. Then, within weeks, he reorganized his business hours so he could learn Chassidus before dawn and daven with kavana (intention). The Rebbe later commented:

“When a man speaks truthfully to his own mind, even his heart listens.”

This was a living example of the *nefesh hasichlis* acting as the **bridge—awakening the G-dly soul and redirecting the animal soul**, step by step, until his **entire being became a vessel** for infinite ascent.

Source: Based on the Rebbe Rayatz’s own published diaries and recorded conversations during his underground work (see *Reshimos Devarim*, vol. 1, pg. 117).

END NOTE]